

prima instanță, Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău
judecător: I. Secrieru
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău
judecători: M. Ciugureanu, M. Anton, G. Dașchevici

dosarul nr. 2rac-180/2017

Î N C H E I E R E

12 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadî
Dumitru Mardari, Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz” împotriva Întreprinderii Mixte „Glass Container Company” Societatea pe Acțiuni cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016, prin care s-a admis apelul declarat de Întreprinderea Mixtă „Glass Container Company” Societatea pe Acțiuni cu casarea hotărârii Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău din 27 iunie 2016, în partea încasării dobânzii de întârziere și pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri de respingere,

c o n s t a t ă :

La 25 martie 2016, SA „Moldovagaz” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva ÎM „Glass Container Company” SA cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că părțile la 01 aprilie 2015 au încheiat contractul nr. 587 de furnizare a gazelor naturale consumatorilor non-casnici.

Conform condițiilor contractuale, în perioada octombrie-decembrie 2015, SA „Moldovagaz” a furnizat ÎM „Glass Container Company” SA gaze naturale în volumul solicitat și conform facturilor emise în acest sens.

Reclamanta SA „Moldovagaz” a mai indicat că, conform pct. 3.3 al contractului, plata gazelor naturale urma să se efectueze în lei, prin transfer la contul curent al furnizorului conform volumului real livrat de gaze naturale.

Afirmă SA „Moldovagaz” că în perioada octombrie-decembrie 2015, ÎM „Glass Container Company” SA sistematic, a încălcat prevederile contractuale privind achitățile integrale și în termen a costului serviciilor care i-au fost furnizate.

Astfel, a indicat că la 24 martie 2016, ÎM „Glass Container Company” SA înregistra o datorie față de SA „Moldovagaz” în sumă de 22 599 997,64 lei.

A mai indicat SA „Moldovagaz” că, la 26 februarie 2016, a expediat în adresa ÎM „Glass Container Company” SA pretenția nr. 05/1-750, care a fost executată parțial de ultima.

În justificarea temeiniciei pretențiilor formulate în acțiune, SA „Moldovagaz” a invocat prevederile legale referitor la încasarea dobânzii de întârziere și a solicitat încasarea de la ÎM „Glass Container Company” SA a datoriei pentru serviciul furnizat - alimentarea cu gaze naturale în sumă de 22 599 997,64 lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 2 236 680,29 lei și cheltuielile de judecată - taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 50 000 lei.

Pe parcursul examinării cauzei, SA „Moldovagaz” a depus cereri de concretizare a cerințelor acțiunii, în legătură cu achitățile efectuate de ÎM „Glass Container Company” SA, solicitând în final instanței de judecată, încasarea din contul ÎM „Glass Container Company” SA a datoriei în sumă de 13 519 997,54 lei; a dobânzii de întârziere în sumă de 3 121 607,29 lei și cheltuielile de judecată.

Prin hotărârea Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău din 27 iunie 2016 s-a admis acțiunea SA „Moldovagaz”.

S-a încasarea din contul ÎM „Glass Container Company” SA în beneficiul SA „Moldovagaz” datoria pentru consumul de gaze naturale pentru perioada octombrie - decembrie 2015 în sumă de 13 519 997,64 lei; dobânda de întârziere în sumă de 3 121 607,09 lei și cheltuielile de judecată în formă de taxă de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 50 000 lei, iar în total suma de 16 691 604,93 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 18 iulie 2016, ÎM „Glass Container Company” SA a contestat cu apel hotărârea Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău din 27 iunie 2016, în partea încasării dobânzii de întârziere, solicitând admiterea cererii de apel și emiterea unei noi hotărâri privind respingerea acțiunii în partea contestată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016 s-a admis apelul declarat de ÎM „Glass Container Company” SA.

S-a casat parțial hotărârea Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău din 27 iunie 2016, în partea admiterii pretenției privind încasarea dobânzii de întârziere cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri prin care pretenția SA „Moldovagaz” împotriva ÎM „Glass Container Company” SA cu privire la încasarea dobânzii de întârziere s-a respins. În rest hotărârea Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău din 27 iunie 2016 s-a menținut.

S-a încasat de la SA „Moldovagaz” în beneficiul ÎM „Glass Container Company” SA cheltuielile de judecată sub formă de taxă de stat în sumă de 37 500 lei.

La 25 ianuarie 2017, SA „Moldovagaz” a primit contra semnătură, copia deciziei motivate a instanței de apel (f.d. 162).

La 15 martie 2017, SA „Moldovagaz” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe și încasarea cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat în termen.

Recurenta SA „Moldovagaz”, în motivarea recursului a indicat că instanța de apel la adoptarea deciziei contestate nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, și a interpretat eronat normele de drept material.

A mai indicat că, instanța de apel nu a reținut spre examinare prevederile art. 617 alin. (2) Cod civil, care stipulează că nu este necesară somația debitorului, în speță, considerând că pentru neachitarea în termen a facturilor de plată, intimata urmează a achita dobânda de întârziere.

Susține recurenta că, instanța de apel eronat a menționat precum că, SA „Moldovagaz” a calculat deja penalități, deoarece cerințele acțiuni sunt încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere, și nici de cum încasarea penalităților.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 29 martie 2017, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa ÎM „Glass Container Company” SA cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 25 aprilie 2017, ÎM „Glass Container Company” SA a depus referință la cererea de recurs declarată, prin care și-a exprimat dezacordul față de recursul înaintat, indicând că instanța de apel obiectiv, cu expunerea asupra tuturor argumentelor și probelor prezentate s-a expus prin decizia sa, pe când recursul înaintat îl consideră inadmisibil, solicitând a fi respins.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului menționează că SA „Moldovagaz”, în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sunt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SA „Moldovagaz”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Valentina Clevadi

judecători

Dumitru Mardari

Galina Stratulat